

Van kerstboom tot biogas

Met een totaal van 72 bomen is de ophaalactie van Meerlanden een groter succes geworden dan die van vorig jaar. Niet alleen voor wat betreft het aantal kerstbomen (vorig jaar waren dat er zestig), maar zeker ook wat betreft het

aantal deelnemende kinderen. Dat verdubbelde van omstreeks tien naar twintig.

Een gevolg hiervan was wel dat de prijzentafel in De Boerderij over meer kinderen moest worden verdeeld, maar dankzij een gewogen loting kwam iedereen in de eerste ronde aan de beurt om iets van hun gading uit te zoeken tijdens de door Karin Noordenne georganiseerde middag.

Tegen die tijd was de vrachtauto van Meerlanden met de 72 afgedankte kerstbomen al vertrokken naar Rijsenhout, waar de bomen uiteindelijk veranderen in biogas waarop de Meerlanden-vrachtauto's rijden.

Wijkraad zoekt secretaris

Sinds het aangekondigde vertrek van secretaris Ton van Bentem is de wijkraad naarstig op zoek naar een opvolger. Die is tot op heden nog niet gevonden. Daarom: Houdt u ervan mee te praten over het wel en wee van Pax, dan bent u van harte welkom.

Voor de notulen van de vergaderingen wordt al gezorgd, en de post voor de werkgroepen (sociaal, groen en verkeer) wordt afgedaan door de respectieve commissies. Alleen ontbreekt er nog een centraal aanspreekpunt. Voelt u zich aangesproken en wilt u iets betekenen voor de bewoners van onze wijk? Voorzitter George Hille vertelt u er graag meer over. Een mailtje naar hem volstaat: george@hille.demon.nl.

Colofon

Uitgave van Wijkraad Pax-
Hoofddorp
Redactie: Gijs Zandbergen
Annemarie Roffel
Marlijn Peeters

E-mail:

paxnieuws@wijkraadpax.nl

Inhoud:

- Van kerstboom tot biogas
- Wijkraad zoekt secretaris
- Galerie de Tuinkamer
- Söderblomstraat gaat voor een jaar op de schop
- Straatnaamgevers- Jane Addams
- Wonend in Pax denk ik aan
- Molen in de mist
- Spirituele beurs in de Boerderij
- Vijf nieuwe laadpalen voor e-auto's
- Vrijdagmiddag ontmoetingen met Gert Knook

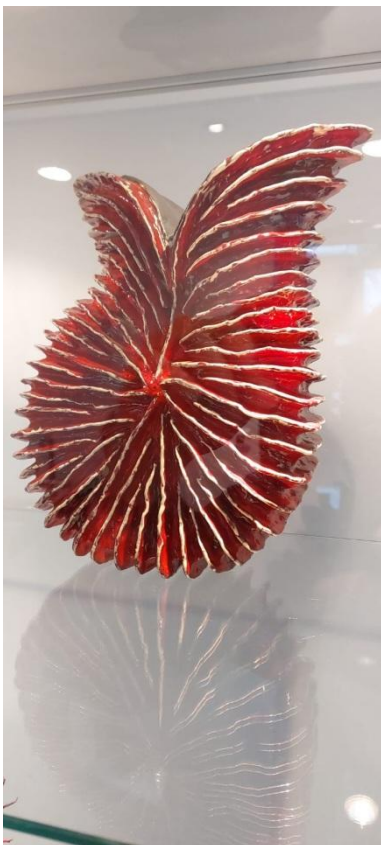
Galerie de Tuinkamer

Zo mooi, en ook zo dichtbij

Op mijn fiets reed ik vrijdagmiddag 24 januari de Wilsonstraat in op zoek naar nummer 61, waar in een woonhuis een expositieruimte voor kunstwerken is. Ik had al vaker over deze galerie gehoord en mij vaak voorgenomen die eens bezoeken, maar het was er nog nooit van gekomen, terwijl ik toch zo dichtbij woon en vaak musea bezoek en van kunst houd.

Nu zou het er dus van komen. Een grote vlag voor een woning wijst vanzelf de weg naar nummer 61. Ik bel aan en word door Els, de mede-bewoner en eigenaar van de Tuinkamer ontvangen. Ik mag mijn jas ophangen in een ruimte waar ook fietsen staan.

Daarna sta ik vrijwel meteen in een expositieruimte waar al een aantal mensen staat te praten. Aan de witte wanden van een lange, rechthoekige ruimte hangen verschillende kunstwerken die allemaal van papier zijn gemaakt door de kunstenaar Kirsty Fletcher.

Zij komt uit Zuid- Afrika en is in de coronaperiode naar Nederland verhuisd en in die periode begonnen met het maken van kunstwerken van kleine stukjes papier die ze een voor een heeft geverfd en op een achterkant heeft geplakt.

Van een afstand lijken het natuurlijke objecten die je associeert met koraal of wuivende zeegrassen. Ik ben meteen onder de indruk, zoiets heb ik nog niet eerder gezien.

In een vitrinekast en op verschillende sokkels en tafels staan objecten die gedeeltelijk van metaal en keramiek lijken te zijn gemaakt. Sommige hebben wat van schelpen. Maar als ik dichterbij kom en ze goed bekijk is het geen metaal, maar keramiek die de kleur van metaal heeft.

De maakster van deze objecten heet Carin Korse Karsten. Zij is een keramiste uit Zwaag. Haar kunstwerken met verschillende kleuren en structuren passen heel erg goed bij het werk van Kirsty Fletcher.

Op zoek

De andere bewoner en mede-eigenaar van deze expositieruimte, Piet, vertelt mij dat hij en zijn vrouw altijd op zoek gaan naar kunstwerken van kunstenaars die goed bij elkaar passen. Meestal exposeren er drie kunstenaars, maar vandaag zijn het er twee.

Els en Piet doen dit al zestien jaar en er zijn vier exposities per jaar die elk een maand duren. De kunstwerken zijn vriendelijk geprijsd en het grootste deel van de opbrengst bij verkoop gaat naar de kunstenaars. De galerie geeft van de opbrengst van de verkoop de helft aan Terre des Hommes. Piet is zelf ook (amateur)schilder en lid van de Kunstkring Haarlemmermeer.

De galerie is ontstaan vanuit een liefhebberij van Piet en Els en ze doen dit met veel gevoel voor smaak en liefde voor de kunst en kunstenaars. Ik ben na het rondlopen en na het zien van de prijzen meteen al hebberig geworden. Zal ik wat kopen? Maar waar moet het hangen of staan? Eerst nog even goed over nadenken.

Dit eerste bezoek aan galerie de Tuinkamer is mij in elk geval heel goed bevallen. Hier zal ik vaker naar toe gaan en ik kan het ook alle kunstliefhebbers in Pax aanraden. Ga er eens langs en koop iets moois voor jezelf of iemand anders. *Annemarie Roffel*

Söderblomstraat gaat voor een jaar op de schop

Bewoners van de Söderblomstraat hebben van de gemeente een brief gekregen met daarin het schema waarmee hun straat wordt opgeknapt. De werkzaamheden beginnen maandag 10 februari en zijn klaar op 31 maart 2026.

In die periode worden de rijweg, de stoepen en de parkeervakken opnieuw bestraat met de stenen en tegels die er nu liggen. Verkeersdrempels en -plateaus worden aangepast en een deel van het riool wordt vervangen (tussen huisnummers 60 en 112). Ten slotte worden afgekeurde bomen en planten weggehaald en vervangen. Dat laatste gebeurt pas als de wegwerkzaamheden klaar zijn.

Bewoners moeten er rekening mee houden dat er door het herbestraten een klein hoogteverschil kan ontstaan tussen de gemeentegrond en het eigen terrein. De gemeente belooft dat de aannemer ervoor zal zorgen dat maximaal een meter van de eigen stoepen en/of inritten zal aansluiten bij de openbare weg. Voor de rest moeten de eigenaren zelf zorgen, omdat zij verantwoordelijk zijn voor het afvoeren van regenwater op eigen terrein.

Straatnaamgevers- Jane Addams

Fout gespeld zijn ze niet, maar opvallend is het wel. De straten in Pax zonder voornaam zijn voornamelijk toebedeeld aan blanke, welvarende mannen van middelbare leeftijd (Dunant, Asser, Schweitzer, Wilson, Kellogg), terwijl de straten mét een voornaam meestal toebehoren aan een vrouw of een persoon van kleur (Martin Luther King, Steve Biko, Florence Nightingale, Jane Addams, Bertha von Suttner). Tegenwoordig zou de straatnamencommissie ongetwijfeld meer woke opereren.

Paxnieuws wil in de komende afleveringen de negentien naamgevers van Pax een gezicht geven. Dat doen we in alfabetische volgorde, en dus beginnen we met Jane Addams, een uit gegoede Amerikaanse familie (Chicago) afkomstige sociologe (1860-1935).

Nederland maakte kennis met haar in 1915, waar op dat moment in Den Haag een vredescongres plaatsvond in een poging een eind te maken aan de Eerste Wereldoorlog, die een jaar daarvoor was begonnen en al snel was ontaard in een uitzichtloos loopgravengevecht, waarbij uiteindelijk tussen de 17 tot 22 doden zouden vallen. De precieze aantallen zijn nog steeds niet bekend.

Naast dat vredescongres, dat voornamelijk door mannen werd bijgewoond, werd er voor vrouwen een speciaal vrouwencongres georganiseerd. Onder hen Jane Addams, die bij die gelegenheid een van de oprichters werd van de Internationale Vrouwenliga voor Vrede en Vrijheid.

Die liga was op haar lijf geschreven, want de feministische Addams was ervan overtuigd dat vrouwen superieur waren aan mannen. Vrouwen waren humanitairder, nuchterder en zorgzamer dan mannen. Als zij een plaats in het bestuur van een land zouden krijgen, zag de wereld er een stuk beter uit.

De mannelijke vredesonderhandelaars in Den Haag waren intussen weinig enthousiast over de bemoeienis van de doortastende Jane Addams. Sommige diplomaten noemden haar vredespogingen zelfs een uiting van Duitsgezindheid.

De ongehuwde Addams liet zich echter niet van de wijs brengen en terug in Chicago bleef ze boeken en artikelen schrijven over vrede, de vrouwenbeweging en sociale gelijkheid. In 1931 ontving Jane Addams hiervoor de Nobelprijs voor de Vrede. In Chicago is een museum aan haar gewijd.

Wonend in Pax denk ik aan...

George Hille, voorzitter wijkraad

Deze aflevering begint *Paxnieuws* met een rubriek waarin wijkbewoners worden bevraagd naar hun relatie met Pax. De spits wordt afgebeten door George Hille, sinds enkele maanden voorzitter van de wijkraad.

Wie is George Hille? Ik ben 78 jaar oud, getrouwd, 2 kinderen, 2 kleinkinderen, afgestudeerd aan de T.U. Delft als civiel ingenieur. Tot 2006 heb ik gewerkt voor gemeenten Amsterdam (projectleider grote infrastructuur), Beverwijk (directeur Openbare Werken) en Utrecht (directeur Volkshuisvesting en daarna directeur GG&GD). Mijn hobby's zijn: Het bezoeken van sportwedstrijden (nationaal en internationaal), klassieke muziek, opera, fietsen, reizen, wandelen en lezen.

Waar kom je vandaan en hoe ben je in Pax terechtgekomen? Ik ben geboren in Dordrecht. Door mijn werk in Amsterdam ben ik vanuit Breda naar Hoofddorp gekomen; eerst Graan voor Visch, en toen de spoorlijn kwam zijn we naar Pax verhuisd omdat daar woningen werden gebouwd die bij ons pasten.

Waarom zit je in de wijkraad? Nu ik wat tijd heb leek het me nuttig om deel te nemen aan de wijkraad, zo kan ik hopelijk iets betekenen voor de wijk waar ik al ruim 46 jaar woon.

Wat bevalt je in Pax? De rust, geen hinder van vliegverkeer, dichtbij Schiphol en Amsterdam, waar we veel naar voorstellingen gaan.

Wat mis je in Pax? Sociale cohesie.

Wat kan er beter in Pax? De parkeerruimte en het onderhoud van het groen. Daarnaast is de verkeersdruk op de Paxlaan te hoog.

Wat zeg je tegen vreemden als je moet uitleggen waar je woont? Hoofddorp is een goed bereikbare plaats.

Welke plek in Pax beveel je in het bijzonder aan? De omgeving van de molen.

Wil je nog iets kwijt dat niet in een vraag is vervat? De inzet en betrokkenheid van het gemeentebestuur voor de inwoners kan aanmerkelijk beter. Daar hoop ik de komende tijd invloed op te kunnen uitoefenen.

Molen in de mist

Het behoort tot de meest gefotografeerde objecten van de Haarlemmermeer: molen De Eersteling. Buurtgenoot Willem Kuilman deed dat bijvoorbeeld tijdens een van de vele mistige avonden in januari. Een mooi plaatje, waar het een en ander bij te vertellen valt. Janny Herfst doet dat in een nog te verschijnen boek over Pax. Een voorpublicatie.

De geschiedenis van De Eersteling begint in Katwijk. In februari 1854 verzocht korenmolenaar J. Zoeter in Oud-Beijerland om een stuk duingrond in erfpacht te mogen nemen teneinde er een korenmolen te bouwen. De akte werd in november van dat jaar opgemaakt, maar in 1855 werd de erfpacht overgedragen aan Dirk David van Dijk, meester-molenmaker en timmerman te Piershil.

Van Dijk vroeg in januari 1856 aan het gemeentebestuur van Haarlemmermeer toestemming om in Kruisdorp (nu Hoofddorp) een korenmolen te mogen bouwen. De molen in Katwijk werd waarschijnlijk niet gebouwd, maar onderdelen die al klaar waren, zouden zijn gebruikt voor de bouw van de molen in Hoofddorp. Het was de eerste molen in de Haarlemmermeerpolder, vandaar de naam De Eersteling. Later kwamen er nog vijf molens bij, die inmiddels door sloop en brand grotendeels zijn verdwenen.

De molen was tot omstreeks 1930 in bedrijf. Daarna, tot in de Tweede Wereldoorlog, werd het maalbedrijf in een bij de molen staande motormaalderij voortgezet. In de Hongerwinter van 1944 op 1945 werd de molen weer met windkracht in bedrijf genomen. Dat duurde tot in de jaren vijftig.

Door de oprukkende bebouwing rond de molen in het centrum van Hoofddorp werd de windvang steeds slechter. Sinds 1956 vond daarom alle maalwerk weer plaats in de motormaalderij. De stilstaande molen raakte in verval. De gemeente Haarlemmermeer besloot De Eersteling aan te kopen voor het symbolische bedrag van 1 gulden. De Hoofddorpse architect Arie de Koning was directeur van de Vereniging de Hollandsche Molen en zeer actief in de Stichting Meer-Historie. Hij speelde een belangrijke rol gespeeld bij dat besluit tot aankoop en verplaatsing.

Vooruitlopend op de verplaatsing en restauratie werden in 1975 het wiekenkruis en de kap verwijderd. Het gespecialiseerde bedrijf Mammoet verreed op 5 januari 1977 de ruim 100 ton zware bakstenen romp over een afstand van 1,8 km naar de nieuwe

standplaats waar een nieuwe fundering was gemaakt. De operatie haalde zelfs het landelijke nieuws.

De restauratie was eind 1977 klaar en na een feestelijke opening werd de molen weer in bedrijf gesteld. Het bijbehorende molenaarshuis werd jaren later ook verplaatst van de Parklaan naar de Geniedijk. Niet in z'n geheel, maar afgebroken en weer opgebouwd.

Spirituele beurs in de Boerderij

Zondag 16 maart is er weer een spirituele beurs in de Boerderij. De eerste beurs in oktober was een groot succes met veel enthousiaste standhouders en bezoekers. Van mediums tot healers, readings en energetisch therapeuten. Daarnaast zijn er allerlei verkoopstandjes van kristallen tot rauwe honing. Er is voor ieder wat wils te vinden.

De beurs is van 10.00-16.30. [Verdere informatie is later in de agenda te vinden.](#)

Vijf nieuwe laadpalen voor e-auto's

Pax krijgt er vijf openbare laadpalen voor elektrische auto's bij, en wel ter hoogte van Bernadottestraat 1, Ghandistraat 125, Hammarskjöldstraat 224, Jane Addamstraat 31 en Pater Damiaanstraat 1.

Een en ander is besloten nadat is gebleken dat, gezien de beschikbare capaciteit, de parkeerdruk en een evenwichtige verdeling van de laadpalen over de wijk, dit de meest geschikte plekken zijn.

Voorheen werden laadpalen geplaatst op basis van verzoeken van individuele e-rijders. Maar er zijn tegenwoordig echter zo veel e-automobilisten dat een evenwichtige verdeling van de laadpalen over de wijk, op grond van onderzoek, noodzakelijk werd.

Per laadpaal zullen twee bestaande parkeerplekken worden gebruikt, en wel op plaatsen die gunstig liggen voor een aansluiting op het stroomnetwerk en die daarnaast enigszins uit het zicht staan, dus niet voor, maar naast een woning.

Vrijdagmiddag ontmoetingen met Gert Knook

Vrijdag 21 februari tussen 14.00 en 15.30 uur opent schrijver Gert Knook in de bibliotheek in het Cpunt een serie bijeenkomsten onder de titel *Vrijdagmiddag Ontmoetingen*. De gratis toegankelijke bijeenkomsten staan genoteerd voor elke derde vrijdag van de maand.

Voormalig bakkersknecht, champignonkweker, bouwvakker, maatschappelijk werker, directeur sociale dienst en bestuurder van een zorggroep Gert Knook (Aalsmeerderdijk, 1942) heeft in het boek *De kleur van de tijd* zijn familiegeschiedenis opgeschreven, met bijzondere aandacht voor de oorlogstijd.

Daarover vertelt hij, waarna hij vragen beantwoordt van de bezoekers die intussen een “kopje koffie, thee en iets lekkers” krijgen. De toegang is, zoals gemeld, gratis. Wel wordt bezoekers verzocht zich tevoren aan te melden. (023-5664850).